



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4209/2018
12.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Рајић адвокат из ..., против тужених Општине Младеновац коју заступа Општинско правобранилаштво Г.О. Младеновац и Града Београда којег заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Општине Младеновац изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7043/15 од 23.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Општине Младеновац изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7043/15 од 23.11.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Општине Младеновац изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7043/15 од 23.11.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Општине Младеновац за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 127/2014 од 27.02.2015. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени Општина Младеновац и Град Београд да, као солидарни дужници, тужиоцу АА из ... на име накнаде нематеријалне штете коју је задобио услед уједа пса луталице исплате на име претрпљених физичких болова износ од 20.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од дана пресуђења до коначне исплате, све у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца од тражених 60.000,00 динара до досуђених 20.000,00 динара на име накнаде штете за претрпљене физичке болове и од тражених 140.000,00 динара до досуђених 80.000,00 динара на име накнаде штете за претрпљени страх. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу исплате на име

парничних трошкова износ од 102.350,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7043/15 од 23.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П 127/2014 од 27.02.2015. године у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да, као солидарни дужници, тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете коју је задобио услед уједа пса луталице исплате на име претрпљених физичких болова износ од 20.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Младеновцу П 127/2014 од 27.02.2015. године у преосталом делу става првог изреке и тужбени захтев којим је тужилац тражио да се солидарно обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете коју је задобио услед уједа пса луталице исплате на име претрпљеног страха износ од још 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Младеновцу П 127/14 од 27.02.2015. године и обавезани тужени да тужиоцу исплате на име накнаде парничних трошкова износ од 84.500,00 динара у року од 15 дана од пријема одлуке под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Општина Младеновац је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, и позивајући се на одредбу члана 404. сада важећег Закона о парничном поступку, предложила да се о ревизији одлучује зато што постоји потреба уједначавања судске праксе.

Означена одредба се у овом случају не може применити јер за то нису испуњени услови из члана 506. став 2. важећег Закона о парничном поступку. Међутим, одредбом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 111/09-ЗПП), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. тог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Због тога је, решењем Врховног касационог суда Рев 1015/2018 од 22.03.2018. године, предмет Основног суда у Младеновцу П 127/2014 уступљен је Апелационом суду у Београду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 41/2018 од 15.06.2018. године предложено је Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору не постоји потреба за одлучивањем о изјављеној ревизији тужене Општине Младеновац у смислу цитираног члана 395. ЗПП. Прилагање једне пресуде у којој је поводом обавезивања тужених за исплату накнаде нематеријалне штете изражен правни став супротан ставу из побијане пресуде, не оправдава потребу за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 467. став 1. ЗПП. Према члану 478. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о захтеву тужене Општине Младеновац за накнаду трошкова поступка по ревизији садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 161. став 1. у вези са чланом 149. став 1. ЗПП. Тужена Општина Младеновац није успела у поступку по ревизији, па зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић